

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva.

Egész évre	12 ft
Fél évre	6 ft
Negyedévre	3 ft
Egy óra	1 ft

Vidékre postán küldve:	
Egész évre	14 ft — kr.
Fél évre	7 ft — kr.
Negyedévre	3 ft — kr.
Egy óra	1 ft 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők. Számlákat nem adunk.

ARADI KÖZLÖNY.

Politikai, társadalmi és közgazdasági napi lap.

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint balra.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 5 kr., ünnepek és vasárnapotani szám 3 kr.

Két miniszter kitüntetése.

Arad, febr. 15.

Minden megjegyzés nélkül közöltük két miniszter kitüntetésének híret tegnap.

Baross és Fabinyt érte újabb királyi kegy, a korona elismerése.

Melto e kitüntetés ténye arra, hogy bővebben foglalkozunk vele, már csak azért is, mert megvagyunk győződve arról, hogy a hol csak magyar állameszmé, magyar érzet, magyar hazafiság létezik, e hir mindenütt megalapozással fogadják, az egész nép önmagát is megdicsőítelve érzi a magas kitüntetés által, melynek e két választott lesz részese.

Többféle aggodalom keletkezett és érvényesült még a miniszteriuma köbelében is, midőn a király Tiszta miniszterelnök javaslatára gyakorlati államszolgálatban aránylag még csak rövid idő óta működő Baross Gábor a közmunka és közlekedési ügyek miniszterévé kinevezte.

Határozottan igen fiatal az ember — mondák — a magas felelősségteljes, a legnagyobb tapasztalatot, emborismeretet, körültekintést és számítást igénylő állásra.

Azok közül, kik maguk is magas fokon állva, olyat állítottak, azóta az egyik már leszállt a magasból s ma a közönséges halandók közt tesz számot.

Egy másik pedig jelenleg oly keserves bajok betegé, melyeket szintén nem előrelátás és körültekintés által működésében, szerzett. A „fiatal” miniszter pedig, Baross Gábor, egészséges, erőteljes duzzadó testi és szellemi konstítutió egész hevével fogott a dologhoz. Mindig előre, minden magának a közlekedési tárczában, a vasútnak, a gőzhajónak, postának és táviradnak lényege folszik, előre, mindig előre, jelszava ezen jól futott, jól szabályozott, elő vas mozdonyok. És ritkán teljesített még miniszter, különösen nálunk, aránylag rövid idő alatt oly sok hasznos, maradandó, gyümölcsöző munkát, mint ezen

fiatal reszortfőnök. Az uralkodó kegye valóban érdemes, érdeműs férfiúra esett, midőn az új titkos-tanácsos fejére szállt.

Fabiny Teofilt, a kitünő jogászt és adminisztrátort, a ki Barossal együtt kapja a király kezéből a kitüntetést, egész nemzedéken át mint felsőbb bíró működve, nem lehetett a fiatalással, mint valami hibával vádolni. Megkísérelték tehát a kufárok és duzzogók korából kovácsolni ellene fegyvert és azzal gyansították, hogy a bírak kinevezésénél és előléptetésénél előszeretettel tanúsít oly férfiak iránt, kiknek hivatalos működése fátyolul fedett, félig elmúlt időkre nyulik vissza.

A publicisztikai és parlamenti nyilvánosság világításában semmivé állított az inszinuáció és a sötét alap, melyet a kritizálók és folkterekők a miniszter képmása alá helyezni akartak, ezt csak annál fényesebben, világosabban emelte ki és Fabiny Teofil alakja, — a ki karakteres és becsülettel kézzel felépíté a magyar kodifikáció művét, a bírói kinevezéseknél csak a tehetség, szolgálati buzgóság, jellemtisztaság és becsületos hazafiság momentumai által vezérelteti magát, — a jól megérdemelt népszerűség és királyi kegy fényétől körülöve áll ma előtűnik.

Egy miniszter, a kire Magyarország önszke.

A dunaszerdahelyi választáshoz. A dunaszerdahelyi választókörrelt mérésélt ellenzéki pártja — mint az „O. E.” jelenti — a következő táviratot intézte Sággy Gyula egyetemi tanárhoz: Alulírottak, mint a dunaszerdahelyi mérésélt ellenzéki párt hívei és nagyságod személyes barátai, ezennel felajánljuk nagyságodnak a jelöltséget. Kérünk választ, Bartal János, Bartal Lajos, Bartal Ferencz, Nagy Ignác, Szabó Károly és Németh Miklós. Sággy Gyula erre a következő stírgönyben válaszolt: Szíves felhívásukat a képviselőjelöltség elfogadására és rokonszenvek kifejezését hálas köszönettel veszem; de a jelöltséget a jelen viszonyok közt el nem fogadhatom; felelte őrlének, ha őszetartó fáradozásaik sikerülne az ellenzék zászlóját a mostani nehéz helyzetben

is más alkalmasabb jelölt felleptetése által diadallra juttatni, mely törökviskók csekély erőmtől telhető közreműködésomet készséggel felajánlom. Sággy Gyula.

Mint a „Pesti Hirlap”-ot Duna-Szerdahelyről értesítik. Szabó Lajos vasárnap a mise meghallgatása után Hivas választó udvarán pártja előtt beszédet tartott, a hol bejelentette lemondási szándékát, a hol jelenlévők tiltakoztak, de Szabó végre is a jelenlévők egy része által megkérdezettvé, Keglevich István grófot ajánlotta maga helyett jelölt gyanánt. A kormánypártnak tehát — elég megzondolatlanul, — két jelöltje van: Keglevich István gróf és Bartal Aurél. A viszonyok igen ziláltak. A nép közt sokan még mindig ragaszkodnak Szabó Lajos jelöltségéhez. Más verző szerint a kerületben három kormánypárti jelölt áll egymással szemben, még pedig: Keglevich István gróf, Bartal Aurél és Krausz Lajos. Keglevich csütörtökön tartja meg programbeszédét.

A háborúról.

Arad, febr. 15.

A válságos helyzetről nagyon könnyen el lehetne mondani, hogy többé már nem az. Ez volna a lényege a számtalan kommentárnak és kombinációnak, a melylyel Bismarck beszédének hatásait még folytatás kísérk s belőle következtetéseket vonnak. Nagy megnyugtatóst kelhet Salisburynek kijelentése és tényleg megnyugtató mondog fogják tel mindenütt, a hol azt hihették egy ideig, hogy Anglia csakugyan képes lesz az orosz érdekeposzthoz csatlakozni. Szerencsére azonban Churchill lord alomképei csak a papiroson íjeszték ma nap, de nincs kilátás megvalósulásukra. Oroszország békés hangulatát pedig megmagyarázza a kölcsönalkudozás meghusulása és az őbeismerés, hogy az orosz hadsereg állapota nem engedti meg az egyesült hatalmak erejével való mérkőzést.

E közben a bolgár-kérdés nem színik meg európai civódás oka lenni és bizonyos oldalról minden erőlködést elkövetnek, hogy monarchiánkat rábírják, hogy tegye meg az első harapást a savanyugyümölcsbe. Ez azonban, a mint a „Pester Correspondenz” Bécsből közli velünk — nem fog sikerülni az uraságoknak. Minden félreértés kikerülése végett legyen itt még egyszer a legkütünőbb forrásból eredő információk alapján kifejtve mérvadó politikai köröknek nézete a már éppen eszmörlétezzé váló kérdés felől: „Ferdinand her-

czeg s oha sem volt Ausztria-Magyarországra jelöltje a bolgár trónra.” Ahhoz az utat személyes barátai, jóhiszemű, de a magas politikát mégis csak nagyon is sport-szerűleg, csupán élvezetből és sem benső, sem külső hitvátsból követő emberei által egyengettetta és midőn itteni illetékes helyen „kérdest tett”, igen hidegen elutasító választ kapott és azon tanácsot, hogy hagyja abba ezt a dolgot. De rá nézve már késő volt, már nagyon mélyen angazsirova volt mindenféle homályos üzelmekbe.

Legújabbban is lépéseket tett itt és igen tekintélyes és rokonszenves befolyásokat játszatott. Katergorice és egyszer mindenkorra megértették vele, hogy a bolgár trón legitím birtokához vezető utat csak a magas portán át találhatja meg; mindenek előtt nyerte meg a szultánt és csak aztán legyen készen eltekinteni mindattól a mi eddig tényleg jogtalanul történt, és megtenni a berlini szerződés által előirt egész procedurát.

A balkáni Eris-alma savanyu, de beléje haragni legelőször is — Ferdinand herczegnek kell.

Ettől eltekintve újabb „tejemény” az, hogy a „Nordd. Allg. Ztg.” helyreigazítást közöl Bismarck herczeg beszédére vonatkozólag, melynek egy mondatát a „Novoje Vremja” fonakul értelmezte és elferdítette. A „N. V.” szerint Bismarck ugyanis a következőket mondotta volna: „Egy oroszországi kártársam azt mondotta nekem, hogy még az sem óvna meg bennünket attól, hogy Oroszországgal szándékunk és törökviskók ellenére összeütkezésbe jussunk, ha politikánkat teljesen Oroszországi politikájához alkalmaznánk is.” Pedig Bismarck valójában következőleg nyilatkozott: „En hittem, hogy Oroszország barátságával van irányunkban és oroszországi kártársainak nem mondtam soha ellent, mikor arról akartak meggyőzni, hogy bízhatok az orosz barátság tartósságában. De a kongresszuson tapasztalt eljárás kiabrandított, mert ez (de nem az orosz kártársak eljárása) arról győzt meg, hogy ha politikánkat teljesen Oroszországi politikájához alkalmaznánk is...” stb. A „Novoje Vremja” eszerint tévesen vonatkoztatott személyekre olyasmit, a mi tulajdonképen a kongresszusban előfordult eljárása vonatkozott.

Pétervári politikai körökben attól óvnak, hogy Oroszországnak a bolgár kérdésbe való beavatkozásról keringő híreket óvatosan fogadják. A politikai helyzet mindenesetre javult, mert ma már minden kétfel osztolt az iránt, hogy Berlinben békés szándékot követnek. A „Ruskaja

Starina” jelenti, hogy Gorcsakov annak idején könyezve kérte a berlini kongresszuson küldetését, mert aggyastyan naivitásáva Bismarckot tanítványának tartotta. Később Groszakov feibőlzött kongresszusi kollégáinak magatartása felett. A „Novoje Vremja” szerint a kongresszus története még sokáig rejtélyes lesz.

Egy Londonba érkezett bécsi tudósítás szerint, Lobanoff herczeg vasárnap diplomáciai ebédet adott, a melyen Kálnoky gróf külügyminiszter és az összes, Bécsben akkreditált nagykövetek megjelentek. Egy felkösözött alakjában az orosz nagykövet a leghatározottabban annak a reményének adott kifejezést, hogy a békét ezután is sikerül fentartani. Oly hírek keringenek, hogy Oroszország már legközelebb külép tartózkodó állásából s a bolgár kérdésben körjegyzéket fog kiadni. A választ, melyet erre a nagyhatalmak adni fognak, követni fogja Oroszország igényeinek a bolgár kérdés tárgyában való szabatos formulázása.

Legújabb posta.

Oroszország és a Boszporus. Lipcséből írják: Schaeffle volt osztrák kereskedelmi miniszter a „Deutsche Rewue” februári füzetében azt írja, hogy a keleti kérdés békés megoldásának egyetlen módja a Boszporus és a Dardanellek semlegesítése volna; mivel Oroszország égedetelenségének jóka az, hogy hajóhada be van zárva a fekete tengerre. Schaefflenek a javaslatát eljelen már több politikusi szavalt fel, és a legfontosabbak egyike Vámbéryé, a ki szakavatott ismerője az orosz keleti politikának. Vámbéry levelet írt a Deutsche Rewue szerkesztőjéhez és következőleg nyilatkozik Schaeffle ellen: A Boszporusz és a Dardanellek semlegesítése épen nem vezetne a Keleten levő differenciák kiegyenlítésére. Oroszország törökveze, hogy a Fekete tengerrel szabad utat nyerjen a déli vizekre, csak frügye hatalmi vágyának. Ha ezt megengednék Oroszországnak, akkor új háborúk veszélyéből kellene tartani. Oroszország csak arra törekszik, hogy a Balkán-kérdést tisztán

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Február 16.)

A három próba.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Még az Óperenczián is tul. Jeruzsálemben élt egy igen gazdag kereskedő, aki több nagy haszonnal járó egyleteket kütündő és lebuoyoltatandó, sürű vendége volt az akkor nagyszerű világvárosnak, a görög Athénnek.

Ezen gazdag kereskedőnek, akit Abigailnak hívtak, egy Athéni polgár — és szintén Mercur fia — igen jó barátja volt, akinél, ha csak Athénbe jött, mindig szállva volt s akhez, miután a barati kapocs szorosán vált közöttük, a legnagyobb bizalommal viseltelt: nem is csoda, mert Lykogus, igaz barátságának sok tanujelét is adá.

Egy ilyen utja alkalmával Athénbe érkezvén Abigail barátunk, Lykogusnál szallott meg, a hol hirtelen betegség köté az ágyhoz és érezvén, hogy a halál nem sokáig hazgy magára várható, ágyához hivatá házigazdáját és így szóla hozzá:

— Kedves barátom! Jól látod, hogy életem fővényörája nem soká leszalad és a halál, ezen biztos vendégem is letarol a föld ígző parlajáról; de mielőtt a világ szinpadának nagy nézőteréről lelépnek, egy óhajátomat akarom néked kifejezni, melyet ha veled közlök, az utolsó sóhaj is könnyebben hagyja el sóvárgó keblemet és nyugodtabban fogok jobblétre szenderülni.

— Halld tehát utolsó kívánságomat és járj el akként, mert bennem bizon csak, aki bizalmamat már annyiszor kiérdemelt.

— Messze tölem, drága otthonomban él fia; ő az én egyedüli örökösöm, ötlet illeti meg mindaz, amit eddig fáradságosan szereztem.

— Oh! hogy miért nem lehet ő jelen és zárhatná le megötör szemeimet.

— Vedd hát kedves barátom kúcsos-ládám kulcsátés őrizd meg addig, míg ő síromhoz jó, megterhelt szívének könnyebbülést szerezni és add akkor birtokába vagyonomat. Ne hogy azonban egy idegen valaki által megoslatatással, tudj meg, hogy fiam igen okos ember és élelelmiségével sok gondteljes óráit édesíté már meg életemnek.

Igy szólt a jeruzsálemi kereskedő barátjához, szeméi lassan-lassan megüvegesedtek és nemsokára kiszenvedett barátja karjai között.

Alig vév a fia az atyja haláláról szóló levest hírt, szomorodott szívvel indult Athénbe atyja sírjához.

Lykogus, a derek görög háziur, egy barátja óhajának egészen megfelelheszen, jónak látta már kezdettől fogva a fia előnéhezéseket görödíteni, — s több Athéni polgárral szövötközött, rávévén azokat, hogy ha esetleg a jeruzsálemi kereskedőnek fia felőle, vagy lakása felől kérdézősködnek, azt kielégítetlen válasszal engedjék el, mondván neki:

— Ösmertelen előtűnik Lykogus személye, annálkább pedig lakása. Az athéniék polgártársuk eme kérdésének eleget tudtak tenni és midőn az ifju nálok atyja házigazdájának lakását kérdézt, senki sem akart elől semmit sem tudni.

Sokáig tévelyget nem czéltalanul Athén utcáiban, midőn azon ötlete támadt, hogy itt ellene összeheszézés jöhetett létre és ennek csakis csellel veheti élet.

Czéltalan bolonyasáai közber, a városi kapuk egyike alatt, egy embert pillantott meg, vállán egy csomó rózsával, aki azt árulni látszék.

— „Barátom” — szóla hozzá — „Nem adnád el nekem azt a csomó rózsát?”

— Miért nem? — szóla a görög — hiszen azért hoztam a piacra.

— Helyesen, — szólt az ifju. — Vedd itt az érte esendő pénzét és vidd a rózsát Lykogus házába, mondván neki, hogy a jeruzsálemi ifju küldi azt, miszerint elfogadására véle egy szobácskát melegítene, mert ő ezen szokatlan egálj alatt igen fázik.

A kofa nem gyanitva semmit, ugy tett mint neki parancsolva lett és a terhet Lykogus házába cipelő.

Az eszes ifju pedig nyomról-nyomra követé a kofát és így jutott el atyja barátjához, Lykogushoz.

A háziur igen osodálkozott az ifju megérkezése fölött, azért nem hagyta magát ülből kivenni; asztalhoz ülteté őt, bort és kenyert advan neki frissítöl.

Eljött az ebéd ideje. Öt stül galamb lón az asztalra feltárlva, a melynek elosztására fiatal vendégöt hívá fel a háziur, mert ugymond ez Athénben így szokás.

A vendég szabadott először egy kisű de nem akarta a szokásokat megsérteni, elosztotta az ebédet, a mit ugyancsak furcsa módon eszkozolt.

Az asztalt a vendégen kívül a háziur, neje, két fia és két szép lánya vették körül.

Az ifju tehát az első galambot a háziur és neje között, a másikat a két fu között, a a harmadikat a két leánymagosztá el és magának — furcsa néme az udvariasságnak, — két galambot tartott meg. Ezen felosztás a háziurat nem kevésbé bosszontotta és vendé-gehez fordulva így kérle töle:

— Nálatok így szokták megosztani az ebédöt?

— Nálunk — szólt az ifju — nem szokás az ilyen elosztás, de nekem jelenleg okom volt azt így elosztani.

— Nem kisűt meg kíváncsi az okot hallani — szólt Lykogus — mond csak mi indított az ilyen elosztásra kedves ifju?

Az ifju szólt: „Te és kedves nőd kütötöt képeztek; tehát, hogy a szentharomságot képezhessetek még egy galambra volt szükségem: leányaidnal és fiadnál színt ez az eset, míg nálam — mivel egyedül vagyok, két szárnyasra vala szükség, hogy a szentharomságot képeztem.

A háziur jöt nevettél eme eszes és finomul előadott szabódásra és a második próbának tudta be.

Befejeztéven az ebéd, még egy csomó megoldása várakozott ifjunkra. Lykogus papának egyik fia, aki az akkoriban híres sophisták iskolájának frequentása volt, szintén akarván éleztet hallatni, egy tálcán feleséges két narancsot állit a szobába és azokat a jeruzsálemi ifju elé helyezve ekként szólott:

— Megakarlak én is tisztelni téged idegen ifju, kit oly okos embernek tartanak, de nem rendelkezem csak ezen két narancs fölött, de amit veled megosztani szeretnék. Kérlek hát, sziveskedj a narancsokat én, te és bátyám között akként elosztani, hogy mindegyikünknek egy-egy narancs jusson — Mert lásd, bátyámuak igérttem egyet; magam is szeretnék megenni egyet, téged pedig szivesen megajándékozniak egygyel, hiszem, hogy mint ügyes osztót, miről már meggyőződni is alkalmam volt — ez nem fog kétséggé ejteni.

— Mindenesetre zavarba hoz, — felelt az ifju; — miként te kívánod, nem tehetem meg az elosztást.

— Ugy hát még sem érted el az éle-

elműtség legmagasabb fokát — szóllott amaz sajnalkozólag nevetve.

— Nézd én minájárt bebizonyitom nek, hogy ezen két narancs tulajdonképen három.

— Szeretném látni.

— Im hát nézd ez, egy narancs; ez, „kettő” — szóla a második is kézhöz véve. Tény, hogy egy és kettő — három: így be van bizonyítva, hogy e „öt” narancs „három.”

— Ez mindenesetre késégenkivül Öszintén meg kell vallanom, hogy élelelműségemben sokkal hátrább vagyok nálad és most a hallottak után, szégyenkezve bár, hozzáfok az elosztáshoz.

— Tehát ide, a narancsokkal!

— Itt van nekem egy narancs. Bátyádnak adom a másik narancsot, és nekem — igen, te megtarthatod a harmadikat, melynek jelenlétét oly élelelműsen demonstráltad.

Hangos hahota fogadta az ifju szavait és szégyenkezve szokott meg amaz az asztal mellől.

A háziur egészen más fordulatot akarván a dolognak adni, megparancsolá, hogy esteere csupán egy sült tyuk tétessék az asztalra.

A parancs teljesítve lón, Vacsorához ölte, Lykogus papa ujonnan felkérte az ifjut, hogy a vacsorát elosson, amit ez még különösebb módon tett, mint délben.

A háziur kapta a fejét, a házi asszony-nak a bel-ő részét adá, a fiuknak egy-egy lábát és a leányok mindegyikének egy-egy szárnyát adta, míg magának a megmaradt és kivárt testet tartotta meg.

Megint kérdé Lykogus: — szokás ez nálatok így?

Es megint mondá a vendég: — Nem.

— Es mi oka ilyen eljárásodnak?

Az ifju szólt: „Te kaptad a fejét, hogy jelképezzem, miszerint a háznak feje te vagy. Nődek a tyuk belső részét adtam; azzal azt akartam kifejezni, hogy a külszép ség az, ami bennűket a szép és gyenge nemhez lánczol, — nyugodt lelkiülete a varázspalca, kedves tulajdonságai, kable kedves belvilága, ami bennűket bilincsekben tart.

Nem a lármás tömeg között, nem a vásárlan van a nő nézőtere — nem! A házban nézd meg a nőt, lakásban tanuljuk őt megismerni: ott tesz, vesz, boldogítva, vi-

gasztalva, sokszor tetterőre buzdítva férje zaklatott lelkiületét. — Gynöceumának*) szentelt csarnokból kapja az állam derek polgárait és harezsait, nemkülönbén hazaszerető hölgyeit.

A fiuk mindegyikének egy egy lábát adtam, mert miéket a láb a testnek, ugy lesznek ők egykor házuk támaszai.

A leányok szárnyaként kaptak, mert rendeltetésük kivzeti őket a szüleik házból és el kell szálniuk majd jövendőkkel, azoknak élelt megédesíteni.

En pedig, kedves háziur, megtartottam magamnak a tyuk kivárt testét.

Azért tettem azt, mert amint látod, az egy hajóhoz hasonlít. Hajón jöttem hozzád és hajón hagylak el is, hogy visszatérhesz drága otthonomba.

— Csak talán nem egy szárny nélküli — szólt nevetve a háziur, kinek figyelmet nem kerülte el az, hogy az ifju igen heves pillantásokat vált leányai egyikével.

Csak talán nem egy szárny nélküli, a mi az utazásodat a tengeren siettetni tudná, mivel vitorlaként fogná fel a szölet.

Rózeapír öntö el e szavakra az ifju arcját. A szép Athalia is elpirult és zavartság kinyomata látszott meg aranyöröl szép arcán.

Ekkor felemelkedett az atya és miután a két szerelmet gyöngöden egymás mellé kényezteté, szóllott:

— Légy áldott jeruzsálemi ifju. Leányom iránti szerelmed nem maradt előttem titok, hanem csupán csak azt akartam bevérni, miként szabadulsz meg az élelelműség rogiatt bokergetett kelezéséből. Fényesen beigazolást adt, hogy csakugyan te vagy-e az egyedüli örökös atyádnak — vonul békében haza leányom kíséretében, a ki mint a ház belső gazdaszonya, nál-ő jobb „fő” nem is kívánhatott. Örmíttasan dölt az ifju menyasszonya kebelére és reányomta hófehér homlokára az első, tizos csókot.

A szép Athaliának gyöngy örmökonyei permeteztek csillagszemeiből és természetfölötti örömben lehangyallott.

A lakodalmog nagy vigasság közepette ünnepeleltett meg nemsokára, a fiatal ember magához véve örökölti kemény éskapott kincset, kedves kis felesége személyében, visszautazott Jeruzsálembe, a hol még azután is soká-soká volt beszéd tárgya az élelelműség három próbájá.

*) Gynöceum a háznak azon része, hol a nők aktak és gyermekeik nevelését ellonörizték.

egymás után a szerző 65,296 frankot ki-
pott belőle. Aztán diadalmasan bejárta a vi-
lágót. Brüsszelben ma már tud vannak a
800-dik előadásor, Párisban az ezredike
k szülnék.

Rövid hírek. Cassagnac levelet
intézett Napoleon hercegrezhez pa-
raucsoljon rá fiára, Lajosra, hogy lépjen ki
az orosz hadseregből, melyet Franciaország
ellen szerveznek. — Sarah Bernhar-
dól, ki tudvalegőleg a vivást is gyakorolja,
az a legújabb boulevardi élezt, hogy e na-
pokban egy esetben angol tisztet vitt, ki
aztán kardja helyett tévedésből a vékony
Saraht dugta be kardja tokjába. — Zubo-
vics Fedor honvéd-buszarszázados Afri-
ka-kutatónak oszopot fel, a múlt héten in-
dult Kairóból a Szahara felé, hola Jupiter-
forrásokig akar hatolni. — New-York-
ból távirikj hogy bécsi lapok, hogy mult
vvasárnap Blyth pennsylvaniai városnak
színháza porrá égett. A lángok oly gyor-
sással harapóztak el, hogy mit sem lehe-
tet menteni. Emberélet szerencsére nem
esett áldozatul a bősé elemnek. — A bé-
csi postásikkasztó Zaleszki már
elfoglalta magános szállását a steini legy-
házban a most nagy szorgalommal készíti
a különféle cartonage-munkákat egy papir-
gyár számára. A ezellában is megőrizte jó
kedvét, csak mikor szakállat levágták s ru-
háit a fegyverezéssel cserélték fel, szo-
morodott el és sírt. — Bécsben a na-
pokban elhunyt Pogerscher Albin, a Lán-
derbank technikai tanácsosa, ki főhercegi
sógorsággal díszekedhetett; neje az udvartól
távol élő Henrik főhercegrez neje név-
re volt. — A Víz-tul-tul áradása Galiciában
már nagy bajokat kezd okozni, a gátak több
helyen átszakadtak s több falu víz alá
került. — Lembergben e elfogtak egy Clime-
lewski nevű lengyelit, ki hosszabb ideig Va-
rosban hányódott s általa egy általa el-
sapított vallásfelekezett akart terjeszteti, de
a mit nem hisznek el neki. — Graczbán
az államigyezség felségésérti part indt ott
amaz egyetemi hallgatók ellen, kik nemlő-
gye ünnepejénél az alkoldó pár mellőzo-
rait eltávolították a teremből. — Ottó ba-
jor király állapotja az utóbbi időben rosz-
szabira fordult; legutóbb a király édes anyja
járt a türsenriedi kastélyban, de a szeren-
csétlen király nem ismert rá. — Buka-
restben az a hír, hogy Sturdza Mihály
Gergely aspirál a bolgár fejedelemre;
persze először is az kellene hozzá, hogy a
trón üres legyen.

Farsang.

A csermői kereskedő ifjuság folyó
hó 12-én zártkörű táncszolgalmat rendezett
a kaszinó tánctermében, mely a szorosok
értelmében fényesen sikerült. A négyesek
24 pár táncoltak. A sikerült mulatságnak
csak a késői reggel vetett véget. A talpala
valót a pankotai első cigányzene huzta.
A tiszta jüvedelem a felülviztésekkel együtt
10 frtot tett ki, mely összeget a csermői
utózi lámpák alapjának gyarapítására ajánlta
fel a rendezőség. Jelen voltak: Rother
Etelka, Hubert Róza, Hampel Etel, Be-
nedek Mari, Stéphan Amália, Rosenberg
Boza k. a., Rottler Antáné, Dobre Danielné,
(apáti), özv. Szabó Jánosné, Szafián Mátyás-
né, Deák Ferencné, özv. Humm Józsefné,
Springfeld Gáspárné, Pally Vilmosné, Grün-
zeig Péterné, Benedek Péterné (Borosjenő)
Svoboda Józsefné, özv. Hubertné és még
sokan. Felülviztek: Balogh József ur (Kis-
Jenő) 1 frt 20 kr, Keresztes Lajos (Bara-
kony), Berkes Hugó, dr. Flamm Bertalan, K. L.
Gherba György, Klein Sámuel, Wertán Ernő,
és f. Mauro József urak 20—20 kr., Hol-
länder Sámuel ur 1 frt, Grünhut Menyhért
(B.-Jenő), Szabó István, Bohantsék Ferenc,
Kobányi József urak 20—20 kr., Lövy Ema-
nuel ur (Somoskesz) 60 kr., Papp Ferdinánd
80 kr., összesen 6 frt. Teljes tisztelettel Hol-
länder Miksa.

Színház.

— február 15.

A „Vasember“ ma került színe
először Aradon. Nagyon nehozőnkre esik, de
kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy bot-
rányos előadásban. Azt az ambiciózt, mit a
szerepek megírtaantak volna s azt a nivót, a
ami eddig az értékesebb drámái premeriere-ek
alkalmával nyilvánult, nem láttak sehol.
Szinte kérdezni látszott a közönség magától,
hogy egy Csiky Gergely — és különösen a
„Vasember“-rel — miként jut ahhoz a
megítéllettelhez, hogy annak a közön-
ségnek, — mely az ő korszokait annyira
nagyrabecatlí — ilyen kellemetlen estét sze-
reznének akkor, midőn a klasszikus értékű
és fenomenális hatású darabját a szó szoros
értelmében tükre teszik. Minden tekintet
nélkül a leghatározottabb benyomásaink alapján
irhatjuk, hogy a közönség fel volt háborodva
elkeletlenkedés felett, mi által olyan szí-
nezete volt a mai estének, mintha valami
töltelék-darabot rántottak volna elő szük-
ségtől.

Petérdy játszta a czimszerepet. Rög-
tön utána is irhatjuk, hogy a fő része neki
volt a mai est meddőszegében. Caedaut bot-
lott minden tisztedi szavában, s egy szivből
jöv, meleg hangot nem tudott adni egész
este. Ugylátszik fogalma sincs e szerep
mely és csodálatos puritánság jelenetéről.
A meggyőződés szenvedélyét még csak éze-
re sem vette, pedig ez a szerep ebben
találja a kulcsát annak a tragédiának, mely-
et a hajhatalan természetével idéz elő.
Mindjárt az első felvonás nagy beszédét
fiával szemben, — melyben mintegy prog-
rammot ad jelleméről és megmagyaráztatja
afközönségre a bekövetkezendő magate-
rásának következetességét, — telje-

sen elejtette. Azt se tudta, hogy mivel áll
szemben. Egyszerint olykor hangosabban,
majd halkabban beszélt, és itt-ott ki-
abált. Es az a járás! Az a darabos
ember, ki (maga is mondja) fogalommal sem
bir az emberekkel való érintkezés finomsá-
gáról, embereket való grandevázal lépdel. Es ez
a kézenlőtlenség s kirívó feltűnéség uralta
egész alakítását, úgy hogy a második felvo-
nás imponans végeleste után is alig hang-
zott fel szórványosan a taps. Ebben külön-
ben oroszán része volt Siposnének, ki
Bárdinét silányította el és pulykaszerű lép-
kedésével, ebben a nehéz, kínos jelenetben
hangos derültséget keltett. Igazán hallatlan
slendrián felfogás.

Egyedül Somlót (Andor), Fenyérit
és talán Rétheyt (Várhelyi) említhetjük fel
olyanokul, kik feladatuk színvonala áll ottak
és mint akik érezték, hogy mire kötelezett
mai szereplésük. Fenyéri különösen jó volt
és intelligenciájára egész természetesen fel-
fogta és érvényre is emelte s ajásajásosan czi-
nikus és részben mulatató karakterű alak
egyéniségét. Rétheyn is látszott legalább,
hogy akar tenni és hatni. Anuál kevésbé
mondhatjuk ezt el Czanyuga Emmáról (Edith),
ki — mint utóbbi időben rendszeren, — bi-
zonyos érthetetlen és töle még rettenetesen
korai nagyzással, mondhatni fumigálással
alkította s ezt a gyönyörtlen megírott s any-
nyi hatású kinálkozó szerepet csaknem
egyszerint markirozta. Pedig a kisasszonynak
eszéhe juthatna, hogy ha ma egyáltalán va-
lami nagyot képzelhet magáról, azt csak is
a helyi sajtó határtalan dédelgetésének kö-
szönheti. Es tehát nagyzásra semmi esetre
sem kötelez. Szeretjük azt már egyszer jó-
indulatu öszinteséggel elmondani. Bácska-
rolytól nem vártuk, hogy kifogástalan főur
lesz. Nem is volt az.

Es ezzel a megjegyzéssel végeznék
is, ha nem tartoznánk még annak a kon-
statálásával, hogy a közönség e gyarlósá-
gok dacára feszült figyelemmel hallgatta
az előadást és szinte türelmetlenkedett, hogy
nem jön alkalma arra, hogy ugy kitapsolja
magát, a hogy Csiky Gergelynek a hatalmas
alkotásával szemben kívánta volna.

Hatás tekintetében az első felvonás vég-
jelenete, a második felvonásban az a jele-
net, midőn Edith Bárdi előtt lemond An-
doról és a harmadik két utolsó jelenet
megrázó hatásúak voltak. Ez különben még
ennél az előadásnál is mintegy magától
tört előre, mert nagy bravourral van-
nak megírva e jelenetek és az exoziczió
kilitősége és a darab tendenciájának
fényes védelme elő is készítik e természetes
hatást.

Kivánjuk, hogy ne legyen alkalmunk
többé arra, hogy mai tapasztalatainkat újabb
alakban lássuk beigazolva.
A ház csaknem telve volt.

REGÉNY-CSARNOK.

Szerelmes Mefistó.

— Regény egy kötetben. —

Írta: Solyom Andor

II. (3 Folyt.)

A faszor ciső szilvelő lámpásánál meg-
álltak. Sándor szenvedélyvel megragadta a
halvány leány kezét, s mélyen szemébe
nézve kérde:

— Szeretsz-e még?

Az első kitoró szó, az első vágyó kér-
dés volt ez, mely a szív bensejéből kelve,
viszsaakarja vinni oda a megnyugtató édes
választ.

Iren telemelte fejét s kerekre nyitott
szemeiben két nagy könnyecske fénylett.
Ajka reszketésén látszott, hogy nagyon s
nem szeretne egyszer elmondani s nem
tud megszólalni, mert szive szavak helyett
könyvekben nyilatkoztatja meg az érzel-
meket.

Zokogva ölténél át Sándor nyakát, köny-
nyei egymásután pergették alá az ifjú ar-
czán, míg végre szegény leány meg tudott
szólni.

— Szeretlek-e még? Téged ne sze-
retnék, a ki előttem több vagy egy is-
tennél, a ki már könnyörületes vagy, mi-
előtt igazságos akarnál lenni. Jogosan hi-
hetnék, hogy szemrehányásokra van okod,
és te e helyett a szivedhez ölelsz, nem gon-
dolsz arra, hogy talán fel kell hogy emelj
magadhoz, hanem tudni akarod, hogy meg-
mindig megérdemellek tégedet. Oh Sándor
ha tudnád mennyi kínos fájó sebnak ad-
tad meg az irt e kérdéssel, mennyi hoz-
szu szenvedés emléket törtölt ki egy meg-
gyötört szivből e jól eső szavaid által! Itt
találsz ledér, könnyelme nők társaságában
egyedül, őrizet nélkül, ott látsz azon az
uton, melyről azt mondják, hogy vesztő ör-
vénye az éreynék, azok között és azok
előtt, kik csak a pillanatot becsülik meg,
és te nem azt kérdezed, hogy mi vitt ide a
ledérség borzasztó tanyájába, nem tartsz
el magadtól a kétség érzésében, vajjon meg-
öriztet-e a lélek tisztaságában becsület-
nem, ajkadnak nincs válaszoló szava, lelke-
den a kétséget elnyomja a te nagy szived
érzése, és te tölem, a kiről nem tud-
dod, vajjon igaz-e vagy hamis a szó, mely
most elhagyja ajkamát, csak azt kérdezed:
„Szeretsz-e még?“ Ha a hosszú idő mely
alatt téged nem láthattalak, elhomályosi-
totta volna is emlékedet, ha lelkebben
megingott volna is irántad az érzés, ha
bűnök közé jutottam volna a te oldalad
mellől, ugy e pillanat lett volna reám néve

a megváltás e szavak tettek volna meg-
térővé te éretted. Hidd el, ha megtörtém
volna a hűségét, melyet egy szent és fe-
lejtethetlen pillanattal fogadtam meg ne-
ked, ha nem állanék most tiszta lélekkel
és nyugodt lelkiismerettel előtted, ugy
nem élhetném túl e percet, úgy megöl-
nének ezek a te szavaid a kintő órvadall,
hogy a legnemesebb lélek volt az enyém,
és én ehhez tudtam érdemtelen lenni. Te
jól tudod, hogy mindig nagyon szerettelek,
de hogy e pillanatok mit értek irántad,
azt épp úgy meg nem értheted, mint én
kifejezni nem tudom. Nem földi érzés az,
melyet röghöz köt a vágy, az ihlet szállta
meg lelkemet, melyet érezünk, midőn bá-
mulva borulunk le az utólérhetetlen igaz-
ság előtt. Szeretlek-e még? Igen, szeretlek igaz-
án, a mint szerettelek, a lelke minden
érzésével, a szivem egész hevével, senkit
más csak téged, sohasem szünve, sohasem
felejtve! Emlékezem a perczre, mikor öszzefo-
lyó könnyeim között eskltditünk meg egy
életen át tartó hűségre s fogadtuk, hogy e
percz varázsa kisér végig életünkön
mindörökké híven. Igen e percz öröklét
maradt előttem, s e percz varázsának em-
léke tartott meg engem nekés és őrizett
meg a becsültelem...

Iren a szavak alatt mintegy átszelle-
mlőve nézte azt a komoly sápadt fiut, kit
e perczben nagyobbak, szentebbek tar-
tott minden földi lénynél. Aztán szenvedé-
lyes csókokkal borította el arczát, kezét,
szemeit, melyekből szintén előtöltek egy
csendes könny talákozva avval, a mely a
leánya szeméiből pergett alá.

— Négy éve annak — kezdé rezgő,
mély hangon Sándor, — hogy utóljára lát-
talak. Akkor szende fiatal leány voltál ki-
nek lelkében az első szerelem lángja gyült.
En álpótam e szent tüzet henned, mert az
en életemet aranyozta meg, az én lelke-
met melegítette. Az az egy év, melyet ak-
kor a kis falu csendjében együtt töltöttünk,
életemnek legboldogabb és legfeljethete-
lenebb ideje marad. A pályám elején állo-
tam és tudtam, és éreztem, hogy e pályá
minden küzdelme nekéd lesz, szentelvé.
Mikor öszülédes anyád nekem, az elha-
gyott árva fiúnak fejt kezei közé vette és
az ő szelid kedves hangján rebegte: „Fiam! —
abban a pillanatban eljegyeztelek magam-
nak és az a boldogságtól sugározott tekintet,
melylyel akkor reám tekintettel, az mu-
tatta, hogy te az enyém akarsz lenni. Em-
lékezned kell arra, hogy midőn a te kis
szobátok küszöbén utóljára kiléptem, kiki-
sértél a kapu aláig. Nem volt egy köny-
nyed, egy sóhajod sem, mert tudtad, hogy
éretted van az is, hogy eltávozom. Vagy
talán a válas fájalmat nem akartad meg-
nehezíteni. Es én könnyebbül lélekkel is
hagytalak el, midőn te örös, reszketés nél-
kül hangon mondtad:

— Várni fogok reád a halálig!

A tavollélt első évében nem mult el
nap, hogy egymást leveleinkkel fel ne ke-
restük volna. Mennyi édes epedés, meny-
nyi vigasztaló szó volt a te soraidban!
Csókkal borítottam el minden megörizett
leveledet, s minden levélbe, melyet nekéd
küldtem, beleöntöm az egész lelkemet. Es
aztán mi történt? Egy napon elmaradt a
te leveled. A szerelmes szívet a legceské-
lyebb ok miatt is oly hamar elfojja a ké-
tség fájalma. Az a nap nagyon sok fájdal-
mamba került el, te leveled folyton ké-
sett, és az én fájdalmaim folyton megújul-
tak. Es mit kellett éreznem akkor, mikor
az én sürgető levelem egy napon felbon-
tatlantul érkezett kezemhez vissza és reá
volt írva a szokásos rideg mondat „czim-
zett nem található.“ Ennek a mondatnak
minden betűje egy tördőfés volt a szivem-
be. Hát hol van, ki vitte el, kiálta a fel-
szülő fájdalom a te feleletet nem adta meg
senki és semmi. Mintegy örült, rohtantam
az indóházhoz s másnap a ti kis házatok
ismeretlen lakója is csak azt mondta, hogy
„ismeretlen nem található.“ Hogy azt a sá-
padt, fiatal leányt elvitték... betegem
... halállal vívdóva, miután előbb édes
anya szemeit csukta le...

Iren hangosan felzokogott e szavakra
s némán intett fejével a szomorú történet
valóságát igazolva.

— A többi hadd mondjam én, —
szóltat meg Iren. — Anyám meghalt, ezt
tudod te is. Es tudnod kell, hogy ez mit
jelentett reám néve. Tamasz nélküli elha-
gyottság volt minden a mit a jövőtől
remélhettem, keserű árvaság a mi osztály-
részem lehetett. Mikor a halállal láttam
vivődni az a jószág teremest, magam is
közel éreztem a halált. Nem hittem, hogy
túlélhetem őt, ki mindenem volt az életben.
Nem akartam hinni lecsukott szemeknek,
kételkedtem ajka örök némaságában és
hazugnak mondtam a lezárt koporsót. Mi-
kor a görögnyű düböröge hullott le a ko-
porsó fedelére, öszzerokadtam, s e fájdal-
mas pillanattól fogva két éven át alig volt
egy pillanatom, melyen eszmélni tudtam
volna. Odáfele tettem a beteggyábra, majd
elvitte az egyik rokon, egy tisztességes
ember és ápolat szünetlenül. Erről a
két évi szenvedésről nem szólok semmit.
Hiszen ez semmi is volt ahhoz az igazi kal-
variahoz képest, a melyik csak akkor kez-
dődött. Mikor először éreztem azt, hogy
újra élek, kétszeres súlyával nehezült reám
a fájdalmas veszteség s akkor eszembe ju-
tottál te, a ki talán minderről nem tudsz
semmit, a ki hütelennek, álnoknak tartha-
tod Iréned és a gondolatlan magad is ki-
tépéd emléket szivedből... Ez volt csak
az igazi gyötrelmem... Éreztem, hogy ha
valaki megtarthat az életnek, az csak te
vagy é féltém, hogy te már ezt nem te-
szed meg érettem... Levelem nem ka-
pott választ és én megsemmisülve gondol-
tam arra, hogy ha te nem jössz értém, me-
gyek én anyám után... De még egyszer
látni akartalak, meg akartam nekéd mon-
dani, hogy hű szerelmemmel szivem-
ben megyek az eleőlő s a te édes em-
léked lesz egyedül álmon a sirban is.
Szóltam azok közül a kik iránt halásnak
kellett volna lennem, mert a gyötrelmes
gondolat nyugodni nem hagyott... Oh
bár ne mentem volna! Bár hagytam volna
inkább, hogy a kétség lassu, de emészto

fájdalmával megöljön, és hittem volna ab-
ban, hogy nekünk találkoznunk kell a si-
ron tul is. Felékeztem egy nagyon keser-
vől után a fővárosba, egyedül ösmeret-
lenül. Napokba telt, míg megtaláltam la-
kásodat... De téged már nem találta-
lak. Nem tudta megmondani senki, hogy
hol vagy, merre mentél, és én nem tudtam
mi lesz belőlem. Ki tart fenn, ki ad en-
nem, ha kis pénzem elfogyott. Hová haj-
tom nyugodni fejem, s ki mond egy jó szót,
ha már téged elvesztettelek... Ujra a
halálra gondoltam, de újra feltámadt ben-
nem a remény is, hogy látni foglak tégedet.
Sokáig bolyongtam egyedül terv és czél
nélkül. A fogadóban, hol egyszerű kis szoba
volt lakásom, egy női zenekar játszott.
Eszembe jutott hegedűm, mely annyit ke-
serő orában megvizsgáltam már. Hátroz-
tam s e perczből fogva ott játszottam ve-
lük. Azóta bejártuk a félországot és én
minden új helyre újabb reményvel men-
tem, hogy végre mégis feltaláljak téged...
Most itt állok előtted és elfelejték mindent.
Jól esik a szenvedés emléke is, hogy éretted
volt, Elmondtam nekéd mindet, itélj el,
vesd szememre bárdlépésemet, csak azt hidd
el, hogy az is érteled, csak azt enged-
meg, hogy tovább is szeresselek...

(Folytatása következik.)

Közgazdaság.

A selyem.

Arad, február 15.

A „Budapesti hírlap“ f. évi Febr. hó
13-án megjelent 44. számában egy érdekes
vezéreltek jelent meg a selyemtenyésztésről
melyre vonatkozólag pontos kötelezettség-
vétel teljesíteni, midőn ezen iparág fejlesztése
érdekeben a nyilvánosság elé járulni látor-
kodom.

A selyem tenyésztés nálunk Aradvar-
megyében a mult évben szintén felvetettél a
gazdasági ágak közé, s próbaképpen 18
községben 70 tenyészto 1982 klg. gubót
termelt, melyet az aradi m. kir. selyemgubó
bevalló állomás teljesen megfellelőnek és a
kezelőlegességen felülnek, tehát a mi vi-
dekekön is életképesnek talált 3 a melyert
34 ar. m. kir. adóhivatal aital 2050 frt.
34 kr. fizetetteti ki. Ezen öszszegből Szent
Anna község 26 termelője után 1077 frt.
38 kr. és N. Szent Péter (Temes m.) 6
tenyésztoje után 285 frt. 30 kr esett: sőt
volt a tenyésztoúk közt olyan is, ki any-
nyira vitte már az előrehaladást, hogy
10 gr. pete után 34 klg. gubót termelt.
mely adat elég fényesen igazolja, hogy né-
pünk nagy fogékonyasággal és fokozódó elő-
szeretettel viseltetik ezen iparág iránt, mely
csekély idő alatt befektetés nélkül is szép ke-
resetet nyújt a szegény népnek.

A mely iparág ily rövid idő alatt, ily
szép eredményt bír felmutatni, mint a se-
lyemtenyésztés, annak jövőjét minden körül-
mények közt támogatni, elmulasztatlan kö-
telességgel pedig óvatlanul kell, hogy annak
keresztülvittele, meghonosítása meg ne za-
vartassék.

Örvendetes jelenségnek említhető fel ez
irányban az „Alföld“ f. évi január hó 21-én
17. számában említtet szöve körülhímeny, hogy
Arad vármegyében nülkdőző egy bizottság,
mely a farsoklak igen idős behozatalát és
rendben tartását tervezi.

Midőn tehát a selyemtenyésztés ideje
ismétlően elérkezett, újabb körem s felhívom
ugy az érdekes előjárásokat, mint kiválóan
a lelkész és tanító urakat stb., kiknek jól
ismert döntő befolyásnak idős hatása el
nem maradhat, méltassak ezen ügyet minél
nagyobb figyelmükre, karolják azt fel és ne
tagadják meg szives közreműködésüket, hogy
ez által Aradvármegyében is ezen tenyész-
toái ág a nemzeti vagyon gyarapítását
emelje.

Felkérem tehát Aradvármegye érdekes
előjárásait, hogy a magas kormánytól a
selyemtenyésztés emelése czéljából kiküldött
„1888. évi selyemtenyésztésre vállalkozók fel-
jegyzéséről“ re — mely a községek előjár-
ságánál van letéve — minél több tenyésztoit
megnyerni sziveskedjenek.

Hortobágyi Jakab

m. kir. ny honvédhuzásr-főhadnagy.

Vegyes közlemények.

Gabonauzlet. (Budapest, február
15.) Buzát ma nagyobb tételekben bőven
kínáltak, a kereslet mérsékelt volt, az irány-
zat lángha volt, elkelt mintegy 20,000 mé-
termázs, gyezenen tartót áronok.
Ergyéb gabonánonemiekben ese-
kely forgalom, változatlan áronok.
Ekladatolt:

Buza: Tiszavidéki 100 mm. 81 k. 7
frt 35 kr, 100 mm. 81 k. 7 frt 35 kr, 300
mm. 80 k. 7 frt 35 kr, 100 mm. 79-8 k. 7
frt 35 kr. 200 mm. 81 k. 7 frt 30 kr, 100
mm. 80-3 k. 7 frt 30 kr, 100 mm. 79-5 k.
7 frt 30 kr, 100 mm. 82 k. 7 frt 32 és fél
kr, 200 mm. 79-7 frt 32 és fél kr, 200 mm.
80-5 k. 7 frt 32 és fél kr, 200 mm. 80-5
k. 7 forint 37 és fél kr, 500 métermázs
80 k. 7 forint 40 kr, 6000 mm. 80 kr.
7 frt 37 és fél kr, 500 mm. 80 k. 7 frt 35
kr, 300 mm. 80 k. 7 frt 35 kr. 300 mm. 80
k. 7 frt 27 és fél kr. 100 mm. 80 k. 7 frt
30 kr, 1000 mm. 79-7 k. 7 frt 35 k. 200
mm. 79-5 k. 7 frt 32 és fél kr, 100 mm.
79-5 k. 7 frt 32 és fél kr. 100 mm. 79-5 k.
7 frt 30 kr. 100 mm. 79-5 k. 7 frt 20 kr.
100 mm. 77-5 k. 7 frt 20 kr. 100 mm. 79-7
k. 7 frt 32 és fél kr 100 mm. 79-3 kr. 4
frt 30 kr, 100 mm. 79-3 k. 7 frt 35 kr. 100
mm. 79 k. 7 frt 25 kr, mm. 78-5 k. 7 frt
25 kr. 100 mm. 78-6 kr. 7 frt 30 kr, 100
mm. 78-5 k. 7 frt 25 kr. 100 mm. 78 k. 7
frt 20 kr. mm. 77-5 k. 7 frt 20 kr, 100 mm.
76 k. 6 frt 75 kr.

Pestmegyei 200 mm. 80 k. 7 frt
35 krajczár, 100 mm. 79-4 k. 7 frt 30 kr,
100 mm. 78-5 k. 7 frt 10 krajczár.

Fehérmegyei 100 mm. 79 k. 7 frt
30 krajczár.

Bácskai 200 mm. 79 k. 7 forint 35
kr, 100 mm. 78 k. 7 frt 20 kr, 100 mm.
76-5 k. 7 frt 15 krajczár.

Felsőtiszai 100 mm. 89-5 k. 7 frt
25 kr. 1400 mm. 79 k. 7 fr. 21 és fél kr,
100 mm. 79 k. 7 frt 15 kr.

Arpa 200 mm. 5 frt 70 kr, 200 mm. 5
frt 90 kr, 400 mm. 6 frt 15 kr.

Tengeri 100 mm. 5 frt 60 kr, 200 mm.
5 frt 60 kr, 100 mm. 5 frt 55 kr, 400
mm. 5 frt 50 krajczár. 400 mm. 5 forint 60
krajczár.

Zab 100 mm. 5 frt 60 kr, 200 mm. 5
frt 57 és fél kr.

Határidőuzlet. A határidőuzletben az
irányzat lángha volt.

Határidők-jegyzése déli 12 órakor.
Buza tavaszra 7.14—7.15 frton. buza
őszre 7.60—7.61 frton, tengeri május—ju-
niusra 5.94—5.96 frton, zab tavaszra 5.49—
5.50 forinton.

Köttetett:

Buza tavaszra 7.14—7.17—7.15 frton,
buza őszre 7.64—7.61 frton, tengeri május—ju-
niusra 5.94—5.98 frton, zab tavaszra
5.51—5.47 frton.

Hivatalos jegyzések:

Szokványbuza tavaszra 7.15—7.17 frton,
őszre 7.60—7.61 forinton. Tengeri 1888,
május—júniusra 5.95—5.97 forinton. Zab
tavaszra 5.46—5.47 frton, őszre — — — —
frton.

Aradi szeszuzlet.

(Február 15.)

(B.) Készárny nagyban 26.25—26.50, ki-
csinyben 27, hordó nélkül per 100 l. százi.

Budapesti gabonauzlet.

(Február 15.)

Kinlát és vételkedv mérsékelt, 12,000
mm. jött forgalomba és változatlan áruk, mel-
lett adatót el. Buza őszre 7.16—7.17, zab
őszre 5.48—5.49, kukorica őszre 6.01—6.03,
káposzta-repeze 10.50—10.65, buza őszre
7.60—7.61

Sertés-kereskedelmi csarnok.

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, február 13. Az üzlet szilárd. Ma-
gyar aranyárak 4. sz. 96.55
magyar papírjardék 5. 88.25
magyar vasuti kölcsön 148.—
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib. . 95.—
magyar keleti vasuti államkötvény 2 kib. . 129.50
magyar keleti vasuti államkötvény 3 kib. . 109.50
magyar földterhermentési kötvény 104.—
magyar földterhermentési kötv. záradék . . . 103.75
Temes-bánati földterhermentési kötvény . . 103.50
Temes-bánati földterhermentési kötv. zár. . 103.75
Erdélyi földterhermentési kötvény 104.—
Horvát-szlavon földterhermentési kötvény . . .
Magyar szőlődezásmaváltsói kötvény . . . 9.50
Magyar nyaromény-sors-ny-ny-kölcsön . . . 119.—
Tiszazabályozási és szegedi sorajegy . . . 122 —
Osztrák járadék papírban 78.—
Osztrák járadék aranyban 79.50
Osztrák járadék aranyban 109.50
1890-iki osztrák államsorajegy 133.—
Osztrák-magyar bankrészevény 2

Nincs többé főfájás!

(MIGRAINE)

A közéletben gyakran hallunk panaszkodni az oly makacs betegség ellen, mint a főfájás. Végre hosszas tapasztalat után sikerült az e bajban szenvedők öröme felfedezni, az

EPISSON POROKAT,

mely porok használata, bármely mikacs főfájás alkalmával kiszámíthatlan becsúbir. Már 2 porok bevételét után megszűnik a legnagyobb főfájás.

Kapható: P Á R T O S Á D Á M

szent-istván királyhoz címzett gyógyszerárában nagy-kikindan. Egy doboz ára (használati utasítással) 1 frt 20 kr.

Ugyanott mindennemű bel- és külső gyógyászati különlegességek eredeti áron kaphatók.

A megrendelés legcélszerűbben utánvétellel történik.

!! NINCS TÖBBÉ MIGRAINE !!

Kapható P Á R T O S Á D Á M

Gyógyszerárában Nagy-Kikindán.

3 Narancs csak 10 krajczár

MARX és FEJÉR

FÜSZERKERESKEDÉSE

Aradon, templom-utca 1. sz. a „fehér kutyához.”

Ajánlja nagy választékú cukorkáit, kis pezsgős, szóda, liqueur és boros üvegeit karácsonfára aggatni, ki is nagy viaszgyertyáit különféle színekben, finom salon-cukorkákat, mustkolbaszt, szép füzér-, hordó- és szultán füget, datolyát, görzsi gyümölcsöt, malaga-szőlőt, szultán-kenyert, angol, bécsi és honi thaekenyert, kül és belföldi borokat és liqueurokat, arany és ezüst habot, több nemes fajú londoni theát, nemkülönbön ananasz, jamaicai, Cuba s Demarara rumot. — Az ünnepekre ajánlja finom liqueurrel töltött

„VÖLEGÉNY” ÜVEGEIT

ajándék-tárgyakul.

BENDKIVÜL OLCÓ ÁRAK!

1888. sz. 1888.

Aradmegye alispánjától

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885. évi XXIII. tcz.) 191. §-a értelmében, az Arad vármegye területén létező azon víziművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványokra vonatkozó engedélyt, s illetve a 20 évi háborítatlan gyakorlat igazolását, az 1886. február szeptember hó 16. az 143. 6. sz. alatt kibocsájtott hirdetmény folytán, a kizárva volt határidőig, nevezetesen 1887. febr. hó 15-ig nálam be nem jelentették, ezen felhívom, hogy a jelen hirdetmény keltétől számított 6 hónap alatt, vagyis folyó 1887. évi július hó 31-ig (bezárólag) az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik, és víziművek fölött a hatóság intézkedik.

Megjegyzem, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó headványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-nak második kikezdése értelmében bélyeg- és illetékmentesek.

A folyamodási körelezettség minden hatósági engedélyre szóló viziumunklát tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magáncatornákra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Kelt Aradon, 1888. január 31.

Ormos,

Ungerleider Albert

Könyvnyomdában

két jó erkölcsű fiu mint

tanuló,

a kik egy vagy két polgári osztályt végeztek, fölvetetnek.

KVIZDA-FÉLE

KÖSZÉN-FOLYADÉK

évek óta a legkiutóbbnak bizonyult szer a

Köszvény-, csúsz és idegbántalmak ellen

Jelennek bizonyult továbbá a fizetése, az izmok és idegek feszessége, véraláfutások, zúzódások, a bőr érzéketlensége, továbbá a helyi gócsok (lábkragóros), idegfájdalmak s hosszabb ideig tartó bekötések által származott daganatok ellen; főként pedig nagyobb fáradtságok, és gyaloglások előtti és utáni erősödésre stb., valamint aggkorban beállott elerötlenedésnél.

Ára egy üvegnek 1 forint o. é.

Török József budapesti gyógyszerész különlegeségi főraktárának aradi fiókjában.

RING LAJOS,

„Angyalhoz” cz. gyógyszerárában Aradon, Asztalos-Sándor-utca 1. sz. 777 9-12

1802 1885. k. h. sz.

Hirdetmény.

Veisz Dávid magánüzletében 1885. évi február hó 9-én tartott árverezés alkalmával az árverés alá került tárgyak eladásából a következő feleslegességek kezeltetnek még a városi pénztárban n. m.

Szám	Fu.Kr.	Szám	Fu.Kr.	Szám	Fu.Kr.	Szám	Fu.Kr.
991	9	9057	5	1110	10	5729	5
2800	18	9088	5	1608	15	5756	15
3415	2	9103	13	1744	15	5762	10
3391	5	9188	5	1893	5	5765	10
3829	5	9191	5	2026	2	15533	5
6371	20	7817	11	3777	5	8149	6
7592	10	8544	11	4118	20	9032	32
7770	10	9439	26	4219	20	19725	26
8299	5	9194	6	4402	5	18747	5
8347	10	9328	5	4477	10	920	07
9803	10	9344	5	4596	5	1207	18
7857	10	9204	5	4731	5	4193	03
7929	10	9487	5	4732	5	4698	15
7796	10	9610	5	7978	2	5478	30
8508	4	7516	4	8804	70	4551	14
9147	12	17520	3	9516	20	6982	2
8239	10	18482	5	4766	20	7412	02
8309	5	18980	5	4865	10	7424	8
8329	5	53	15	4906	5	7509	12
8389	10	829	20	9967	10	7510	11
8638	5	1008	10	4980	10	7544	11
8795	5	7953	2	5054	5	8579	11
8828	5	8575	4	5420	10	9136	6
9052	55	9457	2	5451	10		

Miről az érdekeltek azzal értesítettnek, miszerint mindazok kik fentebb felsorolt feleslegekre igényt tartanak k. évi február hó 27-ig a zálogjeggyel alólított hivatalnál az összeg felvétele céljából jelentkezzenek, mert ellen esetben a kelt határidő elteltével a fennmaradó összeg mint elévült a városi ipariskola alap javára fog fordítottatni.

Arad szbb. kir. város kapitányi hivatalától 1888. évi február hó 12-én.

Urbányi főkapitány.

Hirdetmény.

A népfelkelési tetteles szolgálatból felmentésre javasolható a vörös kereszt-egyletek ápoló szenteszetéből a népfelkelés II-od osztályába tartozók (vagyis a 38-42 évesek) az I-od osztályból csak a katonailag ki nem képezett 35-37 évesek.

Ezen intézkedés az illetőknek tetemes előnyököt biztosít, mert míg egyrészt szolgálatukat helyben végezhetik a különben kijáró kinoszazi szoldon kívül a vörös kereszt-egylet részéről esetleg még napidíjban is részesülhetnek.

A vörös kereszt-egylet Arad város választmányának megkeresése folytán tehát ezennel felhívom mindazon fent megírt korosztálybeli népfelkelők, kik a vörös kereszt szolgálatába lépni s illetőleg a vörös kereszt-nél beteg vívői a ápoló szolgálatokat teljesíteni készek, hogy Arad sz. kir. város katonaiügyi osztályánál (város-háza melléskapun bejáratnál balra földszint) 1888. évi február hó 18-ig bezárólag jelentkezzenek.

Arad, 1888. február hó 13-án.

Arad város szab. kir. tanácsa.

Házeladás.

Gyulán a nagy várostéren, vásári alkalmakkor szálló-helyiségül használt, sertés-aklokkal ellátott, jó karban levő lakó ház, térs szállással és kerttel, istállók és kukoricza görök, sertés-mászálóval, minden kényelemmel építve és berendezve lakás változtatás és üzletfelhagyás véget szabad kézből, előnyös feltételek mellett

ELADÓ. 91 1-2

Szóbeli vagy írásbeli kérdésekre kész felvilágosítással szolgál, a tulajdonos

Popp József, B.-Gyulán.

A siklói jegyző mellett alkalmazást nyerhet egy a jegyzői teendőiben tökéletesen jártas

írnok.

Javadalmazása 150 frt évi fizetés és lakás.

A képesített egyének előnyben részesülnek.

Zeldezán,

jegyző.